

отъ 3-я дружина отивала на работа, на чело съ ротния си командиръ, поручикъ Данаилова, коня на послѣдния се плъзналъ и падналъ наедна съ Данаилова. При това падание Данаиловъ си строшилъ двата малки прѣста на лѣвата ржка.

Слухътъ че опълчението ще конвоира плѣннитѣ турци, се потвърди. Това обстоятелство, повтарямъ, направи твърдѣ лошо впечатление на опълченцитѣ.

— Ний сме постъпили въ опълчението да се биемъ съ турцитѣ, а не да конвоираме плѣнни, казваха опълченцитѣ. Намъ сега не ни остава друго, освѣнъ да се разотидемъ.

Не по-малко бѣха недоволни и офицеритѣ, толкова повече, че тѣ сега, когато напълно се убѣдиха въ юначеството и неустрашимостта на опълченцитѣ, които въ нищо не отстъпваха на боевитѣ си другари — рускитѣ войници, жаждаха да се срѣщнатъ пакъ съ противника.

— По какви съображения се испраща опълчението да конвоира плѣненитѣ турци, трудно е да се разбере, казваха офицеритѣ. Въ всѣки случай, началството съ това назначение прави една капитална грѣшка: излиза просто, че оставятъ вълцитѣ да пазятъ стадото.

Наистина, при всичко че опълченцитѣ до нейдѣ бѣха удовлетворени съ одържаната отъ насъ надъ турцитѣ побѣда, но все по-добрѣ бѣше да не се назначаватъ тѣ да конвоиратъ турцитѣ, защото впечатленията отъ турскитѣ звѣрства надъ нещастнитѣ задбалкански българи не можаха тъй скоро да се забравятъ. Не бѣше съвсѣмъ невѣроятнo опълченцитѣ, въ врѣме на конвоиранieto, да отмѣстятъ на нѣкои отъ кръвницитѣ, които опустошиха прѣкрасната Южна България и съвсѣкоха толкова народъ.

На 2-и Януарий се испрати отъ Шейново за Търново едната частъ отъ турскитѣ плѣнници, конвоирани отъ 2-а, 3-я, 4-а и 10-а дружини, а на 3-и Януарий се испрати другата частъ, конвоирана отъ 1-а, 6-а и 9-а дружини. Съ втората партия и 5-а дружина напустна шейновския укрѣпенъ лагеръ, гдѣто тя, за изкупване свободата на България, бѣ оставила толкова скъпи жертви.

Щомъ тръгнахме отъ бивуака, редовитѣ въ ротитѣ се разбъркаха. По плъзгавия пътъ, понеже цѣлото пострaнство бѣше покрито съ гладкъкъ слой ледъ, опълченцитѣ съ трудъ вървяха, а отъ студъ едва можаха да държатъ пушкитѣ си. Наистина,